

STEGEKJÆLDEREN eller DEN FINE VERDEN

af P. Faber.

(1849. Kasino.)

Andante con moto.

Madam Jensen.

Fredm. Sanger. N° 10
(opr. „Quand la mer rouge.“)

I.

1. Bag et høj - e - rødt Gar - din mel - lem Frugt og Ka - ger staar Tal - ler - ken
 2. Vil De ha - ve no - get Godt, skal De Klip - fisk ny - de Skin - det er saa
 3. Her jeg har paa det - te Brædt no - get, som kan klod - se: Le - ver er en
 4. Man - ge Sor - ter Bræn - de - vin har jeg paa min Hyl - de, hver en Dag et

p

og Ter - rin, fyldt med go - de Sa - ger. Al - ting har jeg no - get nær, naar jeg
 ly - se - graat, det kan Øj - et fry - de. Vil De ba - re sik - ken en Horn -
 dej - lig Ret, Kal - lun er det os - se. Hvad si'r De om Flæ - ske - steg, el - ler
 halvt Du - sin Fla - sker kan jeg fyl - de. Vil De ba - re ven - te lidt, skal De

Schrøder. Md. Jensen. Schrøder. Md. Jensen.

und - tær Gri - se tær. Gri - se - tær! Gri - se - tær! Gri - se - tær! Gri - se - tær!
 fisk med grøn - ne Ben! Grøn - ne Ben! Grøn - ne Ben! Grøn - ne Ben!
 og - saa kog - te Æg? Røg - te Æg! Røg - te Æg? Røg - te Æg!
 faa en Ak - ke vit. Ak - ke - vit! Ak - ke - vit. Ak - ke - vit!

De a - le - ne Schrø - der, har faa - et fi - ne Fød - der.
 Det kan In - gen næg - te, den Ku - lør er æg - te.
 Æg er dej - lig Fø - de, helst naar de er blø - de.
 Den er kjøbt hos Løf - ler og in - te af Kan - tøf - ler.

f

Andante.

II. *p*

Schröder.

1. Lad mig ba - re
2. Ma - dam Jen - sen,
3. Ej jeg vil - de

Dem for - kla - re, hvad der vold - te min Mal - hør, hvad der vold - te
Ma - dam Jen - sen! Hør nu ba - re, hvor det gik, hør nu ba - re,
øn - ske il - de o - ver no - gen Mo - ders Sjæl, o - ver no - gen

min Mal-hør. Ser De, jeg er Re - dak - tør af et Blad, som hed - der Sprøj - ten.
hvor det gik! Der var skre - vet en Kri - tik Fan - den skul - de ga - le i 'et,
Mo - ders Sjæl, der - til er jeg for re - el. Men den Gang, jeg sad paa Brø - det,

U - den mig saa var det fløj - ten; stod mit Navn ej u - den paa, kun - de Bla - det
det var o - ver Can - cel - li - et; Can - cel - li - et det for - trød, sat - te mig paa
mens jeg læng - tes ef - ter Kjø - det, ønsk - te jeg til Kom - pag - ni Ste - mann og hans

ej be - staa. For at fø - re Sprøj - ten an, maa man væ - re Sprøj - te - mand.
 Vand og Brød. Jeg i Lør - dags tog der - hen, og nu er jeg her i - gjen.
 Can - cel - li! „Vær saa ar - tig pæ - ne Mand! En Bid Brød til et Glas Vand!“

Madam Jensen.

p
 Lil - le Schrø - der, lil - le Schrø - der! Tag en Mund - fuld Æg - ge - mad,
 Lil - le Schrø - der, lil - le Schrø - der! Tag en Mund - fuld Æg - ge - mad,
 Lil - le Schrø - der, lil - le Schrø - der! Tag en Mund - fuld Æg - ge - mad,

Begge.

drik en Snaps, og vær saa glad! Fan - den me - re re - di - ge - re Blad!
 drik en Snaps, og vær saa glad! Fan - den me - re re - di - ge - re Blad!
 drik en Snaps, og vær saa glad! Fan - den me - re re - di - ge - re Blad!

Ik - ke for min Død lod jeg mig trak - te - re nok en Gang med Vand og Brød.
 Ik - ke for min Død lod jeg mig trak - te - re nok en Gang med Vand og Brød.
 Ik - ke for min Død lod jeg mig trak - te - re nok en Gang med Vand og Brød.

III.

p

Stil

le!

1. Lil - le Jean Jen - sen, min

el - ske - de Dreng!

Hvor - for er Du saa u -

2. Fa - der han var saa u -

ro - lig en Mand.

Mo - der ej kun - de ham

ro - lig?
føl - ge.

Lig - ger Du haardt i Din
Fa - der han drog til det

fat - ti - ge Seng?
frem - me - de Land,

Er der for
faldt i den

trangt i Din Bo -
frem - me - de Bøl -

lig?
ge, Er der for
faldt i den

trangt i Din Bo -
frem - me - de Bøl -

lig?
ge. Fø - ler Du
Bøl - gen ham

alt nu Din Fa - ders Na -
bær' i sin fug - ti - ge

tur? Øn - sker Du alt at for - la - de Dit Bur?
 Arm. lil - le Jean Jen - sen Din Seng er saa varm.

sf *p*

1-2. Vær nu en god Jean Jen - sen! Vær nu en god Jean Jen - sen!

Vær nu en god Jean Jen -

rit. *p*

sen!

a tempo *pp*

2. *rit.* *a tempo*

Stil le!

Allegro.

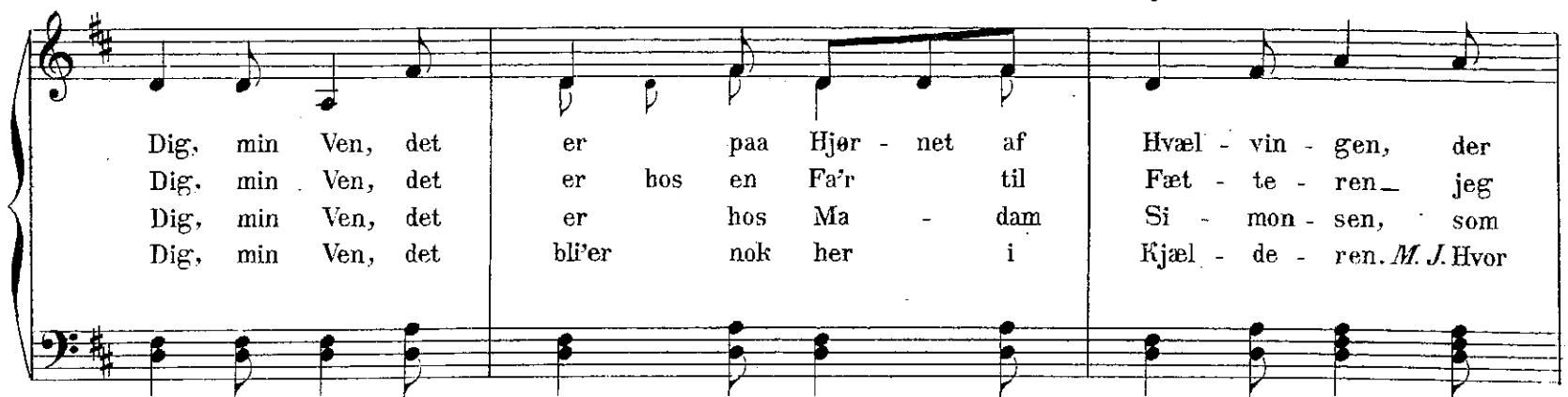
Simonsen.

Fanemarchen.

IV.

1. Det før - ste Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge
 2. Det an - det Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge
 3. Det tred - je Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge
 4. Det sid - ste Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge

Dig, min Ven, det er paa Hjør - net af Hvæl - vin - gen, der
 Dig, min Ven, det er hos en Fa'r til Fæt - te - ren - jeg
 Dig, min Ven, det er hos Ma - dam Si - mon - sen, som
 Dig, min Ven, det bli'er nok her i Kjæl - de - ren. *M. J.* Hvor

bor min Fæt - ter Hr. Si - mon - sen, han spil - te Fa - lit ved Han - de - len og
 me - ner den gam - le Hr. Si - mon - sen, og det er en af de pæ - ne Mænd, der
 og - saa er af Fa - mi - li - en, for hun er just en Mo'r til den, der
 vil De dog hen Hr. Si - mon - sen. *S.* Jeg vil saa - gu' ned i Kjæl - de - ren. *M. J.* Nej

le - ver nu godt af For - tje - ne - sten, men aab - ner dog snart sin Bu - tik i - gjen.
 laa - ner Halv - treds til Den og Den og saa ta'r et Hun - dre - de Da - ler i - gjen.
 er Din al - ler kjæ - re - ste Ven, jeg me - ner den un - ge Hr. Si - mon - sen.
 De skal faa Lov at gaa hjem i - gjen, det svær jeg ved Gud i Him - me - len.

Andante sostenuto.

V. *p* *Giovanni.*
 Med ny - e Klæ - der, som jeg har

solgt, med gyld - ne Kjæ - der Du fast mig holdt. O Ma - dam

Mey - er! Jeg var Din Træl, men vandt dog Sej - er - Far -

vel! Far - vel! Far - vel! Far - vel! *dim.*
rit.

Allegro molto agitato.

p Jeg var saa livs - glad. jeg var saa

fro: nu det - te Knivs - blad skal gi - ve mig Ro. Jeg

var saa livs-glad, jeg var saa fro, nu det-te

Knivs-blad skal gi-ve mig Ro. Nu det-te Knivs-blad skal

gi' mig Ro. Nu det-te Knivs-blad skal gi' mig

Ro!

f

Tempo I.

p

O, Ma-dam Mey-er! Jeg var Din Træl; men vandt dog Sej-er-Far-

vel! Far-vel! Far-vel! Far-vel!

ad lib.

dim.

Andantino.

Madam Jensen.

L. C. Seydler. („Hoch vom Dachstein an.“)

VI.

p

1. Jeg har in - gen Ro i min
2. Naar man und - rer sig og be -

p

Do - mi - no, ba - re
brej - der mig, at jeg

Si - mon - sen var paa sin
end - nu Pol - ka ej har

Plads!
lært,

Naa hvad
saa jeg

jeg skal se, og hvor
spør - ger spotsk: Kan De

jeg skal le! Men jeg
dan - se Skotsk? De maa

er saa ban - ge for Ba
tro, at det er nok saa

jads.
svært.

Naar Ens
Og saa

Haand de ta'r, man dem
be'r jeg En, der har

*rit.**a tempo*

skri - ve la'r, Ska - de
ra - ske Ben, om at

at jeg har saa haard en
svin - ge mig saa stærkt, han

Hud.
kan.

Det maa
Rig - tig

kil - de slemt, men jeg
er ge - nert, nej for

rent har glemt, hvor - dan
kert - for - kert, det er

det la - tin - ske I ser ud.
der - paa just, det kom - mer an.

Allegro. *Madam Jensen.*

E. Horneman.

VII.

1. Som En - ke jeg har dog min Pla - ge og min Nød, fra Mor - gen til
 2. Og vil jeg Glæ - den ny - de med for - dums let - te Sind, med Ma - sken maa jeg
 3. O, hav - de jeg dog ba - re, o, hav - de jeg min Hans, da blev jeg gjer - ne

Af - ten jeg træl - ler for mit Brød, og vil jeg træk - ke Vej - ret og se Guds Him - mel
 dæk - ke min Pan - de og min Kind. Og spør de saa om Nav - net og Stand og Næ - rings -
 hjem - me og brød mig ej om Dans, men nu er Stu - en of - te om Da - gen mig saa

blaa, saa maa jeg e - ne gaa, ja saa maa jeg e - ne gaa; og bly maa jeg
 vej, saa si - ger jeg det ej, nej ved Gud det gjør jeg ej, thi vid - ste de
 trang, og Nat - ten er saa lang, ja saa gy - se - lig lang, men det er da

Øj - ne - ne sæn - ke, for di de kan se, jeg er En - ke.
 blot jeg var En - ke, saa fik jeg nok Lov at var - me Bæn - ke. *p*
 og - saa kan jeg tæn - ke - en Føl - ge af det, at væ - re En - ke.

pp *ppp*

Allegro.

Frdm. Sanger 42

VIII.

Simonsen. 1. Nu at skil - les ad i Har - me. vil - de væ - re
Md. Meyer. 2. Det var og - saa højst u - rig - tig, at jeg først gav
Schrøder. 3. Her. i den - ne Sa - tans Kjæl - der kom min Kjær - lig -
Giovanni. 4. Der var ik - kun faa, der brød sig om min Sang, thi
Md. Jensen. 5. Und - skyld Ret - ter ne var jev - ne, som De nød i
 (til Publikum.)

p

Synd og Skam; jeg vil gjer - ne mig for - bar - me o - ver Dem. Ma -
 Tut - ten hen; jeg skal væ - re mer' for - sig - tig, naar vi ses i -
 hed til - kort; men jeg vil al li - ge - vel - ler ik - ke flyt - te
 det var Snavs; men paa Grund af Skjæg - get nød jeg Pen - ge og Ap -
 min Bu - tik! Nu maa De Dem ik - ke hæv - ne ved en stræng Kri -

dam!
 gjen.
 bort.
 plaus.
 tik.

Sæt at han at - ter bort rej - ser af
 Jeg vil slaa Vand i Blo - det saa -
 Jeg maa la' vær til Ma dam - men at
 Er jeg bar - be - ret og lig - ner ej
 Hvis De ge - ne'r Dem blandt for - nem - me

Lan - det, sæt at han drat - ter og dro - ner i
 læn - ge, snart har Gio - van - ni Man - gel paa
 ku - re men Gri - se - tær er saa dej - li - ge
 Lø - ven, bli'r jeg kas - se - ret paa Man - dag ved
 Ven - ner, sig, man bla - me'r Dem. De ik - ke os

Van - det, saa ser De mig i - gjen i Ste - ge - kjæl - de -
 Pen - ge, saa faar jeg Brev i - gjen fra Ste - ge - kjæl - de -
 su - re. Der for er jeg en Ven af Ste - ge - kjæl - de -
 Prø - ven, saa gaar jeg hjem i - gjen i Ste - ge - kjæl - de -
 kjen - der, og glem Ko - me - di en i Ste - ge - kjæl - de -

Kor.

ren. Saa ser De ham i - gjen i Ste - ge - kjæl - de - ren!
 ren. Saa faar hun Brev i - gjen fra Ste - ge - kjæl - de - ren!
 ren. Der for er han en Ven af Ste - ge - kjæl - de - ren!
 ren. Saa gaar han hjem i - gjen i Ste - ge - kjæl - de - ren!
 ren. Ja, glem Ko - me - di en i Ste - ge - kjæl - de - ren!

6.